

Tatil anlayışımızı belirleyen bir Kur'an ayeti şöyledir: "Bir işten boşalınca, yeni bir işe giriş ve sadece Rabbine yönel." [1] Evet, iman adamı her zaman bir iştedir. Zira onun gerçek anlamda istirahat edeceği yer cennettir. Bu dünya onun için bir sınav yeridir, sınavda ise boş durmak ve gaflet içerisinde olmak uygun düşmez. Bu yüzden "Dünyada rahat yoktur" denilmiştir.

Müslüman her zaman hayırlı bir iştedir. Çünkü "o, cennete girene dek hayır dinlemeye ve hayır işlemeye karşı doyumsuzdur." [2] O, hayırlı bir işte yorulur, bir başka hayırlı işte dinlenir. O, dinlenirken de dinden uzak kalmaz. Sözelimi onun uykusu bile, yorulan vücudunu dinlendirip, hayırlı işlere hazır etmek içindir. Onun gezmesi dinlenmesi de öyledir.

Elbette Müslüman da insandır. Her insan gibi o da yorulur ve onun da dinlenmeye hakkı vardır. Ama müslümanın dinlenmesi, gezmesi ve eğlenmesi de müslümanca, ona yaraşır bir biçimde olmalıdır. Bu yüzden iman adamı, tatil yapacağı yeri ve çevreyi, tatilde yapacaklarını belirlerken seçici olmak zorundadır. O, plansız programsız rasgele bir hayatın adamı değildir.

Büyük Kur'an müfessiri İbn Abbas, tefsir, hadis, fıkıh çalışmalarından yorulduğunda, "Getirin benim şiir kitaplarımı da onları okuyarak dinleneyim" dermiş. Hayırlı bir işte yorulan beynini, yine bir başka hayırlı işle dinlendirmiş.

Hız. Peygamber, "İnsanların çoğu şu iki nimette aldanmıştır: Sağlık ve boş vakit"[3] buyurur. Vakıt, azıdır. Azizlik ise, önce Yüce Allah'ın ismidir, sonra peygamberinin adıdır, Kur'ân ve Müslümanlar da azıdır. İşte Aziz olan Yüce Allah tarafından müslümana emanet olarak verilmiş olan vakıt de azıdır. Vaktin aziz oluşu, Aziz Allah'ın ölçüleri doğrultusunda kullanmakla gerçekleşir. Başka bir deyişle Azîz Kur'ân ile dolmak ve donanmakla azîz olunur. O halde, vakitlerimiz azîz olsun!

İslam'da vakıt harcamak yoktur, vakti öldürmek asla. Hız. Peygamber, "Zamana sövmeyiniz, zira zamanın sahibi Allah'tır"[4] diyerek hem zamanın önemine dikkat çeker, hem de zamanı kötülemenin doğru olmadığını. İmam Şafii, işledikleri suçları zamana yükleyenleri şöyle uyarır:

"Bütün ayıplar bizde olduğu halde hep zamanı kınarız. Gerçekte ise zamanın hiç suçu yok, tüm suçlar bizdedir. Haksız yere zamanın sahibine hicivler düzeriz sürekli. Zaman dile gelse, kim bilir bizim için neler söylerdi! Bir kurt bile kendi cinsini yemezken, canavarlaşan bizler rahatlıkla birbirimizi yiyebiliyoruz!"[5]

O halde tatillerimizi, sırf zaman öldüren araçlar haline getirmekten kurtarmalıyız ki zamanın katilleri olmayalım. Müslüman, her yerde ve her zaman Yüce Allah'ın kuludur, O'na bağlıdır ve O'nun kontrolü altındadır. O, iki günü birbirine denk olan zarardadır[6] anlayışı ile her gününün, her ânının hakkını veren kimsedir. O, her geçen günün bir daha geri gelmeyeceğinin bilincinde, onu en iyi bir biçimde değerlendirmeye çalışır. Günün bitiminde, Bugün Allah için ne yaptın, sorusuna vereceği çok hayırlı cevapları vardır onun.

Zamanın bütün dilimleri değerlidir ve önemlidir. Zamanın hiçbir parçası günah ve işret âlemlerine dönüşmemelidir. Tatillerimiz, Müslümanlığımızı tatil ettiğimiz, kulluğa ara verdiğimiz ânlara olmamalıdır. Yapacağımız işin, bize tanınan süreden çok daha fazla olduğunun bilincinde, zamanı aziz etmeye çalışalım ki iki dünyada da aziz ümmet biz olalım.

O halde ailece tatil programlarımızı şimdiden yapalım. Bu program içerisinde Kutsal Kitabımız Kur'an ile kendimizi test edelim. Eksiklerimizi tespit edip onları tamamlamaya çalışalım. Bu tatil Kur'an bilgilerimizin arttığı, yenilendiği ve etkinleştiği bir fırsata dönüşsün. Unutmayalım ki öğrenmenin yaşı yoktur. İnsanın işi, yaşı ve konumu asla öğrenmeye engel olmamalıdır. Sahâbî, Müslüman olduğunda ileri yaşlarda ve değişik işlerde çalışan, farklı seviyelerde insanlardı. Ama bu farklılıklar onları asla öğrenmekten alıkoymadı. Zira onlar Beşikten mezara kadar öğrenmenin Müslümanlık borcu olduğunun farkında insanlardı. Ve onlar her geçen gün öğrendikleriyle kendilerine değer kazandırmasını bilen kişilerdi.

DİNLENİRKEN DİN'LENMEK

Müslüman ibnül vakit, yani vaktin oğludur. Bütün dilimleriyle zamanı İlahî bir emanet olarak algılar ve onu en güzel bir şekilde değerlendirmeye çalışır. Onun için her zaman önemlidir ve o her zaman ve zeminde Müslüman olduğunun bilincindedir. Zira o, her zaman ve zeminde Yüce Rabbin kontrolündedir.

İslam insanı, evde ayrı, iş yerinde ayrı, mabedde ayrı bir kişilik sergilemez. O, insanların yanında da bir başına kaldığında da Yüce Allah'ın kuludur ve O'na bağlıdır. Yine o, Pazar günü ayrı, Cuma günü ayrı bir kişiliğin adamı olmaz. Doğum günü kutlarken de mümin-müslümandır, düğün gününde de, cenaze merasiminde de. O, Ramazan'da müslümandır, diğer aylarda da. Mekke'de de müslümandır, diğer yerlerde de.

Bu bilinçte olan kişi tatilde de sınırsız ve sorumsuz bir hayatın adamı olamaz. Çoluğu çocuğu ile birlikte Rabbine karşı temel kulluk görevlerini yerine getirir, çevresine ve insanlığa karşı sorumluluklarını yapmaya çalışır.

Bu meyanda tatil günlerini bir günah pazarına çevirmez. Bugün işe-okula gitmeyeceğim diye, gününü namazla başlatmaktan geri durmaz. Nasıl olsa yarın iş-okul yok diye, gece yarısına kadar günah ekran ve ortamlarında vakit öldürmez. Aynı şekilde yaz tatillerini de olabildiğince günahlardan uzak geçirmeye çalışır.

Üzülerek söyleyelim ki günümüz insanının tatil anlayışı plansız programsız, gayesiz ve sorumsuz bir felsefe temeline oturmaktadır. Sanki tatil günleri, bir kısım haramların haram olmaktan çıktığı günlermiş gibi. Sanki tatil gün ve yerlerinde bizi görüp gözetleyen bir Yüce Kudret yokmuş gibi(!) Sanki tatil günlerinde yapıp ettiklerimizden hesaba çekilmeyeceğimiz gibi(!)

O halde tatillerimizde bir taraftan kendi dinî bilgilerimizi tazelerken, diğer taraftan yarını kendilerine emanet edeceğimiz çocuklarımızın temel dinî bilgiler alabilmeleri için en uygun ve en verimli ortamları oluşturmaya çalışalım. Dünyevî endişelerle temel din eğitiminden mahrum bıraktığımız ciğerparelerimizin hiç olmazsa yaz tatillerinde iyi bir dinî eğitimden geçmesini sağlayalım. Milyarlarca lira dersanelere, dil kurslarına, müzik, yüzme, bilgisayar derslerine para akıtırken; onların Allah'ın dinini öğrenebilmeleri için de kesenin ağzını birazcık olsun açalım, yapılması gereken fedakârlıkları hep birlikte yapalım.

Gezi planlarımızı yaparken, gezi güzergâhlarımızı belirlerken günahlardan uzak plan ve yerler olmasına özen gösterelim.

Tatilde bol bol Kur'ân okuyalım ve dinleyelim. Hem dinleyelim, hem dinlenelim, hem de din'lenelim.

Yüce Rabbimizin "Ey inananlar! Kendinizi ve çoluk çocuğunuzu, yakıtı insanlar ve taşlar olan cehennem ateşinden koruyunuz"[7] emrini turalım. Kendimiz dinin gereklerini yerine getirerek, sonra aile bireylerine dinlerini öğreterek ve onların dini yaşamalarına yardımcı olarak Ahiret yatırımlarımızı iyi yapalım. Unutmayalım ki dünya ve dünyalıklar gelip geçicidir. Kalıcı olan ise Ahiret yurdu. Dünyayı yaşarken ölümü unutmayalım ve Ahireti göz ardı etmeyelim öyleyse. İman etmenin, iman edenler olmanın sorumluluğudur bütün bunlar.

YETİŞKİNLER DE KUR'AN'IN KURSUNA!

Yaz tatili ile birlikte çocuklarımızın Kur'ân Kursu gündeme gelir. Beraberinde çeşitli çevrelerce üretilen anlamlı anlamsız birçok tartışma ile birlikte. Sonuçta tüm tartışmalara ve yırtınmalara rağmen kervan yürür ve camilerimiz cıvı cıvı çocuklarla dolar taşar. Başlı örtülü minik kızlar, elinde-boynunda Kur'ân çantaları olan minik-günahsız yavrular. Sonuçta büyük ölçüde çocuklar cami ile Kur'ân ile tanışıyor tatillerinde.

Onlar için pek de kolay değildir aslında, şu sıkıcı yaz sıcağında kursa gitmek. Hele televizyonlarda, bir grup azınlığın deniz kenarlarında/tatil yerlerindeki eğlencelerini izleyen çocuklarımız için hiç de kolay değildir, yazın sıcağında camiye/kursa devam etmek. Çocuğun da düşünce ve hayal dünyası vardır elbet. O da akranları gibi gezip eğlenmek isteyecektir pek tabii. Ama o, anne babasının teşviki ile Kur'ân Kursunda karar kılmış, ecri bol ve büyük bir işe girişmiştir. Onları kutlamak lazım, onları onura etmek lazım, onları sevip kucaklamak lazım, başlarını okşamak lazım, hediyelerle gönüllerini almak lazım, onlardan dolayı Yüce Yaratıcıya şükretmek lazım ve onlara bolca dua etmek lazım.

Bu konuda Kurs görevlilerine büyük iş düşüyor, kursları cazip hale getirmek, sevgi temelli bir cami/kurs hayatı oluşturmak için. Dayanın olmadığı, sevgi temelli, bol ödüllü yarışmaların yapıldığı, eğitici dinî filmlerin izletildiği, kitapların okunduğu gezilerin düzenlendiği tertemiz kurslar...

Cami cemaatine büyük görevler düşüyor, çocukluklarından dolayı yaramazlık da yapsalar, camiye/Kur'an Kursuna devam eden çocukları camiden yıldırımmalı, aksine onları sevgi ve ilgiyle bağrına basıp ödüllendirmelidirler. Bunu yaparken kendi çocukluk günlerini hatırlamalıdır.

Anne babaya büyük görevler düşüyor. Yaz sıcaklığında camiye ve Kur'an Kursunu tercih eden çocuklarına her zamankinden farklı bir ilgi ve sevgi göstermelidirler. İmkânları nispetinde onları ödüllendirmelidirler. Onlara alacakları hediyeleri, özellikle Kur'an Kursuna gittiği için aldığını onlara söylemelidirler. İmkânlar nispetinde, tatil boyunca kurs programını aksatmayacak şekilde onları bir haftalık olsun geziye götürerek onura etmelidirler. Hiç olmazsa hafta sonları piknik ve diğer gezi programlarıyla onları dinlendirmelidirler.

Bu arada geleceğimizin teminatı çocuklarımızın Kur'an ile tanışmasıyla gurur duyan büyükler olarak bizlerin gündemimize Kur'an ne kadar geliyor, sorusunu da kendimize sormalıyız. Kur'an, büyük küçük hepimizin Kutsal kitabı ve o her çağda, her yaşta ve her zaman okunması, gündemde tutulması gereken bir kitap. Peki, biz yetişkinler, küçük yaşta gittiğimiz Kur'an kursunda aldığımız bilgilerle yetinmeye/yerimizde saymaya devam mı edeceğiz? Unutmayalım ki Kur'an çocuklarımızdan önce, biz büyüklerden okunmayı, anlaşılmalı ve yaşanmalı bekliyor.

O halde, yavrularımızı Kur'an kurslarına gönderirken, biz de evimizde/iş yerimizde Kur'an'ın kursunu açmalıyız. Onu okumalıyız, onu anlamaya çalışmalıyız, davranışlarımızı onun ilkeleriyle test etmeliyiz. Hiç olmazsa, kurstan eve gelen çocuğumuzla bilgi alış verişinde bulunarak Kur'an'ı gündemimize almalıyız! Her geçen gün Kur'an bilginizi geliştirmeli ve artırmalıyız. Bu konuda da çocuklarımıza örnek ve destek olmalıyız.

Bakın bu konuda Kitabımız ne buyuruyor: “Bana Müslümanlardan olmam ve Kur’ân okumam emredildi..”[8] Ayete göre Hz. Peygamberin şahsında hepimiz, kulluğumuzu Allah’a has kılmakla, her konuda O’na teslim olmakla ve Kur’ân okumakla yükümlüyüz.

Kur’ân’ın ilk muhatabı olan Sözün Sultanı Efendimiz de şunları söylüyor:

“Sizin en hayırlınız Kur’ân’ı öğreten ve öğrenendir.”[9]

“Ya öğreten ol, ya öğrenen ol, ya dinleyen ol, ya da bunları seven o. Beşincisi olma, yoksa mahvolursun!”[10]

“Doğrusu bu Kur’ân Allah’ın kullarına sunduğu bir ziyafet sofrasıdır. O halde gücünüz yettiğince O’nun ziyafetini kabul ediniz.» «Her ziyafet sahibi, davetine gelinmesini ister. Allah’ın ziyafeti ise Kur’ân’dır. O halde onu bırakmayın.”[11]

“Kur'ân'ı taşıyan, İslam'ın bayrağını taşıyan gibidir. Ona ikram eden, Allah'a ikram etmiş olur. Ona ihanet edene ise, Allah lanet etsin!” [12]

“Kur'ân ehli, Allah'ın ehli ve O'nun has adamlarıdır.” [13]

“Oruç ve Kur'ân kula şefaât ederler. Oruç der ki: “Rabbim, ben bunu gün boyu yemeden içmeden alıkoydum, beni ona şefaâtçi kıl.” Kur'ân da şöyle der: “Rabbim, ben onu geceleri uykusuz bıraktım, ne olur beni ona şefaâtçi kıl”. Sonunda ikisi de sahiplerine şefaât ederler.”[14]

.....

[1] 94 İnşirah 7-8, [2] Aclûnî, Keşfü'l-Hafâ, II, 215., [3] Münavî, Feyzu'l-Kadîr, VI, 288 (Buhârî, Tirmizî, İbn Mace)., [4] Münavî, Feyzu'l-Kadîr, VI, 399 (Müslim)., [5] İmam Şafiî, Divân, 82., [6] Aclûnî, Keşfü'l-Hafâ, II, 323., [7] 66 Tahrim 6., [8] 27 Neml 92., [9] Ahmed, I, 58; Buhârî, Fedâilü'l-Kur'ân 21; Ebû Davut, Vitr 14; Tirmizî, Sevâbü'l-Kurân 15; İbn Mace, Mukaddime 16., [10] Münavî, Feyzu'l-Kadîr, VI, 399., [11] Ali el-Müttakî, Kenzü'l-Ummâl, I, 513-514., [12] Gümüştanevî, Râmu'zül-Ehâdîs, I, 272/10 (Deylemî'den)., [13] Ahmed, III, 228, 242., [14] Ahmed, II, 174.